

forlagsstillerne (Magius) opmærksom paa — hvad der maaskee iøvrigt er overflødigt —, at den delvise Afgiftsfrihed, som de Militaire og militaire Pensionister i dette Dieblik glæde sig ved, ingenlunde gjælder for alle Landets Communer, at den tvertimod udtrykkeligt er ophævet for Kjøbenhavns Commune, hvor dog Fleertallet af vedkommende Personer boer. Det kunde dog i og for sig synes noget synderligt, naar man ikke har villet paalægge Landets største og kraftigste Commune en saadan særlig Byrde til Fordeel for det Almindelige, for Statskassen, som denne Afgiftsfrihed dog ganske vist er, at man saa vil fastholde den for Landets øvrige Communer, for Kjøbstæderne og Landcommunerne. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne meente vel, at det ikke vilde være rigtigt under nærværende Lovforslag at tage Bestemmelse om dette Spørgsmaal, der nærmest maatte henhøre under et andet Lovforslag, der i dette Dieblik foreligger for det andet Thing, nemlig det om Pensioner for Militairpersoner, men jeg kan ikke være ganske enig med det ærede Medlem heri. Det forekommer mig, at nærværende Lovforslag maa bestemme Communens Ret til at bestemme, og at hiint andet Lovforslag da maa bestemme, paa hvilken Maade Staten directe eller indirecte vil lønne sine Embedsmænd. Iøvrigt forekommer det mig ogsaa, at det, naar man først erkjender, at dette Forhold maa underkastes en Ændring igjennem en Lov, da heller ikke, eftersom der jo dog er overveiende Sandsynlighed for, at den militaire Pensionslov ikke vil lade vente overordentligt længe paa sig, kan være forbundet med nogen stor Betænkelse, om der ogsaa skulde komme til at ligge et kort Tidsrum imellem den nye Communallovs Straftæden og det militaire Pensionslovsforlags Vedtagelse. Jeg veed meget vel, at den ærede Nigsdagsmands Anskuelse deles af Mange, som have Interesse for de Militaires heldigere Stilling i pecuniær Henseende, og at den ogsaa deles af det Ministerium, som nærmest har at varetage deres Interesse. Jeg maa imidlertid paa Communerens Vegne udtale, at det forekommer mig at være det Sunde og Naturlige, at Communerne faae, hvad Deres er, og at Staten sørger for paa anden Maade at godt-

gjøre de Militaire det Tab, som kan flyde af, at deres Afgiftsfrihed ophæves. Derved overseer jeg imidlertid ikke, at man gjennem det militaire Pensionslovsforlag ikke vil være i Stand til fuldstændigt at raade Bod paa det Tab, som Vedtagelsen af nærværende Lovforslag kan paasøre Militairpersoner, idet en militair Pensionslov ikke vil kunne godtgjøre det Tab, som de militaire Pensionister derved kunne komme til at lide. Der var iøvrigt en Ytring af det ærede Medlem, som jeg ikke ganske forstod; det forekommer mig, at det ærede Medlem udtalte, at der var en særlig Ret tilstede for de Militaire, at disse Personer havde erhvervet den heromhandlede Ret paa en særlig Maade. Jeg veed ikke, om jeg skulde have opfattet den paagjældende Ytring urigtigt, men jeg maa i ethvert Tilfælde tilstaae, at jeg ikke veed, hvortil den sigtede; det forekommer mig, at dersom der skulde kunne være Tale om en saadan særligt erhvervet Ret, saa maatte Spørgsmaalet om dens Gyldighed allerede være blevet afgjort, dengang Tritagelsen for at svare comunale Afgifter af de militaire Indtægter bortfaldt for Kjøbenhavns Vedkommende. — Ændringsforslagene under Nr. 15 og 16 til § 25 skal jeg ikke indvende Noget imod. Det forekommer mig dog, at Ændringsforslaget under Nr. 16 ikke blot, som der blev ytret af det Medlem, der anbefalede samme (Haffner), kan betragtes som en Redactionsændring; det forekommer mig, at man derved i Virkeligheden udskyder Tiden for Udpantningsretten, thi, naar der i Lovforslagets § 25 staaer, at Udpantning kan stude Sted 6 Uger efter Forsaldstid, og det derhos i samme Paragraph er bestemt, at Opkrævningen kan skee i Begyndelsen af Januar Maaned o. s. v., saa maae de 6 Uger nødvendigt regnes fra Begyndelsen af Maaned, istedetfor at Ændringsforslaget gaer ud paa, at de først skulde regnes fra Slutningen af Maaned. Men det forekommer iøvrigt ogsaa mig at være tvivlsomt, om det ikke vil være rigtigere at udsætte Tidspunktet for Udpantningsrettens Begyndelse noget, og jeg skal saaledes ikke modsætte mig Ændringsforslaget, skjøndt det, som sagt, forekommer mig tvivlsomt, at ikke blot en Redactions-, men en Realitetsforandring derved vil finde Sted. — Det Ændringsforslag,